

**Dramatic
Arts
Center**

Vahdat Hall
Ostad Shahryar
Hafez Ave.
TEHRAN - IRAN
E-mail: dac@neda.net
Tel : (9821) 6708861
(9821) 6706478
Fax: (9821) 6708861
(9821) 6703485

In The Name Of God

To: Mr. Franco Peró
Teatro Stabile di Parma
Viale Basetti, 12/A- 43100 Parma
Italy

Date: 16 April, 2000

Dear Mr. Peró,

Once again please accept our sincer gratitude for the participation of your theatre troupe in the 18th International Fadjr Theatre Festival in Tehran.

Please find attached the copies of the press news about your group's performances in the above mentioned festival.

Looking forward to meeting you in our future festivals.

With best wishes and warmest regards for you and your theatre group.

Yours sincerely,

*Razavian
Ali Karbalaei*

P.P Director of International Affairs

طی این چند روز که در ایران بودم واقعا عاشق ایران شدم

«لوکافونتان» و «جورجیو جناری» مدیر هنری جشنواره پارمای ایتالیا در قافه تریای تئاتر شهر

آخرین جلسه از سلسله جلسات مطبوعاتی هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر سه شنبه هفته گذشته برگزار شد. این جلسه به «جورجیو جناری» و «لوکافونتان» از کشور ایتالیا اختصاص داشت. «جناری» مدیر هنری جشنواره پارمای ایتالیا است که برای دیدن نمایش های ایرانی و همچنین شرکت در نمایش «دیالوگ در تئاتر» در جشنواره حضور داشت. «فونتان» نیز به عنوان مترجم و دراماتورژ با «جناری» همکاری می کند.

در ابتدای جلسه «جورجیو جناری» در مورد جشنواره پارما گفت: این فستیوال یکی از معروف ترین فستیوال های اروپا و حتی جهان است که حدود ۱۹ سال از آغاز فعالیت آن می گذرد. ری با اشاره به این موضوع که بین سال های ۵۰ تا ۶۸ تئاتر دانشجویی در اروپا و حوزه مدیترانه ترکیه و لبنان فعالیت چشمگیری داشته است و سرمنشأ تحولات بعدی هنر تئاتر در این نواحی بوده، او اضافه کرد که جشنواره پارما نیز در آن سال ها جشنواره ای دانشجویی بود. سپس گفت: ما در اوایل دهه ۸۰ هم سعی کردیم تئاتر دانشجویی را سرسامان بدهیم. به همین منظور یک فستیوال بین المللی ترتیب دادیم و هدف ما این بود که بازیگر، محور اصلی فعالیت های تئاتر باشد چون بازیگر، در واقع هست اصلی در تئاتر است و بقیه عوامل پیرامونی هستند و در اطراف

او قرار می گیرند. وی افزود: البته ما هدف دیگری هم داشتیم و آن حضور تماشاگران مختلف با فرهنگ های مختلف اروپایی و غیراروپایی بود. جناری در ادامه سخنان خود گفت: در نظر داریم پاییز سال آینده یک جشنواره ویژه ایران در پارما برگزار کنیم که به طور کلی به معرفی فرهنگ ایران اختصاص خواهد داشت که تئاتر هم بخشی از آن است و قسمت های دیگر این جشنواره مختص سینما، موسیقی، ادبیات و حتی غذاهای ایرانی خواهد بود چون همه اینها در کنار یکدیگر نشانگر و تشکیل دهنده فرهنگ یک کشور هستند. در گذشته جشنواره هایی ویژه کشورهای فرانسه، آلمان، روسیه و حوزه بالکان در پارما برگزار شده است و این بار مسوولان این جشنواره قصد دارند به کشوری خارج از اروپا بپردازند. جناری در این باره گفت: در حال حاضر در کشور ما فعالیت های تئاتری کمی آرام شده و نیاز داریم که آن را فعال تر کنیم. کشور ایران می تواند نقش بزرگی در این فعالیت داشته باشد. از سوی دیگر در بین کشورهای دارای فرهنگ اسلامی در حوزه مدیترانه هم جز مصر، ایران تنها کشوری است که زمینه تئاتر دارد و به همین دلیل باید فرهنگ ایرانی را به مردم ایتالیا بشناسانیم.

در ادامه جلسه «لوکافونتان» گفت: من مترجم و دراماتورژ فستیوال پارما هستم. از زبان های مختلف ترجمه می کنم، روزنامه نگار و نویسنده هستم. طی این چند روز که در ایران بودم واقعا عاشق ایران شدم. او در پاسخ به این پرسش که چه چیزی او را چنین جذب کرده است گفت: می شود گفت ایران جزو معدود کشورهای است که این همه جوان دارد و دانش، توانایی، استعداد و اشتیاق این جوانان مرا مجذوب کرده است. سپس «جورجیو جناری» در

جواب به این سؤال که با چه معیاری نمایش های ایرانی را برای شرکت در جشنواره پارما انتخاب خواهید کرد گفت: من خودم شخصا به ایران آمدم تا تجارسی داشته باشم. ولی فکر می کنم این تجربه هنوز کافی نیست و به همین دلیل دوباره به ایران بازخواهم گشت، اما اگر قرار باشد امروز انتخابی بکنم باید بگویم تئاتر ایران به سه نسل باز می گردد. تئاتر خیابانی که مذهبی و اجتماعی است و شبیه برخی نمایش های ایتالیایی است. تئاتر دوم، تئاتر نسل جوان است و میان این دو، نسل دیگری هم هست که می توانم بگویم حدود دو دهه عقب است و تماشاگران خود را از دست داده و شاید مهم ترین دغدغه آن این باشد که تماشاگرانش را دوباره به دست آورد. او اضافه کرد: البته من موفق به دیدن همه نمایش ها نشدم ولی این جشنواره می تواند مبنایی برای انتخاب و آشنایی با ایرانیان باشد، سعی می کنم کارگردانان را بینم و ارتباط بیشتری برقرار کنم. خط مشی عمده من این است که با ناشناخته ترین بازیگران تا معروف ترین گروه ها آشنا شوم، همه چیز را بررسی کنم و از تلفیق آنها و حق نظرخواهی از تماشاگران به نتیجه هایی برسم «جناری» همچنین در مورد تئاتر سنتی و مدرن عنوان کرد: فکر می کنم بین این دو، ارتباط مستقیمی وجود دارد، مینا و پایه تئاتر سنتی «حماسه» است و بخشی از تئاتر جدید هم حماسی است.

در سال های گذشته مسایل مختلفی پیرامون تئاتر مطرح بوده، هم موضوعات اجتماعی و فلسفی و هم مسایل فنی و تکنیکی که بحث مفصلی طلب می کند. در ادامه جلسه «جناری» و «فونتان» به پرسش هایی درباره نمایش هایی که در ایران دیدند پاسخ گفتند و در مورد سه نسل تئاتری که از آن یاد کردند توضیحاتی دادند.

استقبال تماشاگران از هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر

تماشاگران تالارهای نمایشی ۲۶۰۸۲ نفر و تماشاگران بخش خیابانی ۵۲۷۳۰ نفر بوده است. این در حالی است که هنوز پنج روز دیگر به پایان برگزاری این جشنواره باقیمانده است. گفتنی است این آمار تا روز پنجشنبه ۱۴ بهمن ماه اعلام شده است.	فوق العاده در نظر گرفته شد. و این در حالی است که بسیاری از نمایش های ابرار بخش مسابقه و خارج از آن نیز مورد توجه علاقه مندان قرار گرفت. بر اساس آمار، تا پایان هشتمین روز جشنواره جمع کل	هجدهمین جشنواره بین المللی تئاتر فجر در هفته نخست خود با استقبال چشمگیری تماشاگران روبه رو شد. استقبال از نمایش ها به حدی بود که در بخش خارجی جشنواره، برای برخی از نمایش ها، اجرای

مدیر تئاتر پراگ:

جشنواره تئاتر فجر در سطح آسیا موفق است

در این کشور ضمن توضیحاتی گفت: در ارمنستان ۱۷ گروه و انجمن تئاتری وجود دارد که ۱۳ گروه از جانب دولت پشتیبانی می شوند و بقیه به طور خصوصی فعالیت می کنند و همه گروه ها نمایش های خوبی به روی صحنه می برند. اسپانیاییان که یکی دو نمایش از ایران دیده است در مقایسه تئاتر ارمنستان و کشور ما گفت: وجه مشترکی که بین تئاتر این دو کشور وجود دارد، سنبلیک خوردن آنهاست و کارگردان مشهور ارمنستان، سرگئی پاراجانف، تاثیر زیادی در این اشتراک دارد.

چرا که بیشترین قسمت بودجه صرف ساختمان تئاتر می شود تا خود آن. در پایان، چرنی درباره تئاتر عروسکی چک و احتمال حضور یک گروه تئاتر عروسکی از این کشور در جشنواره عروسکی تهران صحبت کرد. جلسه دوم روز چهارشنبه به گروه تئاتر ارمنستان اختصاص داشت که با نمایش «گزارش به آکادمی» اثر فرانتس کالکا در جشنواره شرکت کرده است. ساسون اسپانیایی، بازیگر این نمایش، در مورد چگونگی کار تئاتر

می بینم نمایش های خیلی زیادی در طول برگزاری آن اجرا می شود که این موضوع خیلی خوب است. او اضافه کرد: در اروپا در نوع جشنواره برگزار می شود، یکی از آنها اینگونه است که طی سه یا چهار روز از صبح تا شب به طور فشرده، نمایش هایی به روی صحنه می روند، و دیگری جشنواره ای است که طی ۱۰ روز برگزار می شود و نمایش ها فقط عصرها اجرا می شوند. ولی جشنواره فجر در سطح آسیا از جشنواره های موفق است.

روز چهارشنبه ۱۳ بهمن دو جلسه مطبوعاتی در کافه تریای مجموعه تئاتر شهر برگزار شد. نخستین جلسه به «اوندری چرنی» مدیر انستیتو تئاتر پراگ از جمهوری چک اختصاص داشت. او یکی از گردانندگان تئاتر مدرن آلمان در پراگ است. چرنی ضمن اشاره به توانایی بازیگران ایرانی، گفت: «اجراهای متون جهانی توسط این بازیگران بدون شک طرفداران زیادی پیدا خواهد کرد.»

همچنین چرنی با اشاره به این موضوع که تئاتر چک بسیار قوی است، گفت: ما همیشه نمایش های آلمان را داشتیم و الان فرصت خوبی است که تئاتر خودمان را نشان بدهیم. او سپس درباره وضعیت تئاتر چک توضیحاتی داد و گفت: تئاتر در جمهوری چک به دو بخش دولتی و مستقل تقسیم می شود و عمده ترین مشکل آن بودجه است.

«چرنی» درباره حضور خود در دیگر جشنواره های نقاط مختلف دنیا و مقایسه آنها با جشنواره تئاتر فجر گفت: در حال حاضر سرگرم تحقیقات تئاتر هستم و این تحقیقات بیشتر درباره تئاتر آلمان است و بیشتر در جشنواره های کشورهای که نمایش هایی به زبان آلمانی در آنها اجرا می شود شرکت می کنم. اما وقتی جشنواره فجر را با دیگر جشنواره ها مقایسه می کنم،

«جورجیو» در همایش دیالوگ در تئاتر سخن می گوید

در ادامه سلسله برنامه های همایش «دیالوگ در تئاتر» روز شنبه ۱۶ بهمن «جورجیو» از کشور ایتالیا سخنرانی خواهد کرد. پس از او دکتر «جواد فریدزاده» درباره «تئاتر و گفت و گوی تمدن ها» سخن خواهد گفت. این جلسه ساعت ۱۰ صبح در تالار فارابی دانشکده هنر واقع در چهارراه ولیعصر، مقابل خیابان بزرگمهر برگزار می شود.

دینور جشنواره تئاتر بازمآ از تئاتر ایران می‌گوید

تئاتر ایران، نیازمند ارتباط با فرهنگ‌های دیگر است

«حورجیو جنازی» کارگردان ایتالیایی نمایش «بیگانه» و دینور جشنواره تئاتر پارما در ادامه همایش دیالوگ در تئاتر در مورد رابطه بین تماشاگران و بازیگران صحنه نمایش در هیجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به ایراد سخنانی پرداخت که بخشی از آن را می‌خوانید. مهشید ترکاشوند

این اولین باری است که در ایران هستم. طی زندگی این امتیاز ویژه را داشته‌ام که در آن واحد هم بازیگر باشم، هم تماشاچی و هم کارگردان تئاتر و تجربیات زیادی هم در این زمینه‌ها دارم، البته شغل من دارای بخش‌های متفاوتی است. مشکلات بازیگر و تماشاگر تقریباً یکسان است و باید دید آن دو در چه مقطعی با هم در ارتباط هستند زیرا هر دو سوی آنها در جستجوی رویاها از طریق واقعیتند و این ارتباط بین آنها از طریق تناقض بوجود می‌آید نه دشمنی، اگر غیر از این باشد تماشاگر و تئاتر خوب وجود نخواهد داشت. در یونان چند هزار سال پیش، تئاتر به عنوان بالاترین بیان دموکراسی بوجود آمده است. تماشاگر تئاتر ۵۰ درصد مسئولیت این ارتباط را برعهده دارد. در واقع صحنه نمایش همان اجتماع کوچک شده است با تمام خصوصیاتش و واقعیت‌های زندگی را به نمایش گذاشته است. در این میان تماشاگر خوب تاثیر بسیار فزاینده‌ای در نمایش و بازی بازیگران دارند تا جایی که ممکن است یک تئاتر بسیار خوب با بازیگران قوی در میان تماشاگران خوبی برگزار نشود و تحت تاثیر آنها نتواند بخوبی از عهده کار برآید که در این صورت بازی در وهله اول به کابوسی برای بازیگر و بعد برای تماشاگران تبدیل می‌شود. نکته‌ای

که یک تماشاگر باید به آن توجه داشته باشد این است که سعی نکند خود را بازیگر ببیند چرا که ما در کشور خودمان با این مشکل روبه‌رو بودیم که تماشاگر روی صحنه می‌رفت و با بازیگر صحبت میکرد و البته بازیگر هم باید در حین ایفای نقش، شرایط حسی خود را حفظ کند، لذا وقتی می‌گویم تماشاچی باید نقش و رفتار شایسته داشته باشد به این معنی است که نباید متغیر باشد بلکه نقش خود را به عنوان تماشاگر بسیار خلاق و تاثیرگذار ایفا کند. در مورد نقش بازیگر در ایجاد خلاقیت در تماشاچی می‌شود سمینارهای بسیاری اجرا کرد و بحثی نیست که بتوان کوتاه بررسی کرد ولی یکی از عوامل ایجاد خلاقیت بین تماشاگران، خلاقیت خود بازیگران در این رابطه است، لذا تماشاگر می‌تواند دو نقش کاملاً مجزا را از بازیگر پیش خود مجسم کند، یکی نقشی که در روی صحنه و حین بازی می‌بیند و یکی بازیگر را در زندگی واقعی‌اش، پس می‌تواند او را میان رویا و واقعیت در نظر بگیرد. شرط

دیگر بازیگر خوب بودن اینست که او بتواند بطور کلی ارتباطی با تمام تماشاگرها و در سطوح مختلف فرهنگی و رفتارهای متفاوت ارتباط برقرار کند و دیگر اینکه این توانایی را داشته باشد که به تماشاگران القا کند نقشی را که بازی می‌کند فی‌البداهه اجرا می‌کند و از قبل متنی را آماده نکرده و به این ترتیب به ارتباط خوب و محبوبیت فراوانی دست می‌یابد. بازیگر باید سعی کند رفتار شخصی و ذهنی خود را به تماشاگر منتقل نکند بلکه آنچه را وظیفه دارد به آنها انتقال دهد و این همان چیزی است که در تئاتر ایتالیا دیده نمی‌شد که خود باعث مرگ تئاتر می‌شود. یکی از مواردی که اغلب به آن نمی‌پردازیم برنامه‌ریزی و سازماندهی برای انجام نمایش است که شامل نور و صحنه و دکور هم می‌شود. سازماندهی بیشترین تاثیر را روی تماشاگر می‌گذارد چرا که بازیگر روی صحنه قرار دارد و این تماشاگر است که نحوه دکورسازی و ورود به سالن نمایش برایش اهمیت دارد و متأسفانه این امر برای دست‌اندرکاران تئاتر به هدر دادن پول بحساب می‌آید و از آنجایی که خودم عضو گروه نمایش هستم دیدم که واقعاً سخت است که هم به بازیگری پرداخت و هم به دکورسازی و صحنه. به طور مثال شخصاً تئاتری را در پاریس اجرا کردیم که با استقبال خوبی روبه‌رو شد اما وقتی همان تئاتر را در ایتالیا اجرا کردیم با استقبال خوبی روبه‌رو نشد و دلیل این استقبال کم، سازماندهی نادرستی بود که در ایتالیا انجام شد و این نشان می‌دهد که برای ایجاد ارتباط بین تماشاگر و بازیگر فقط به خلاقیت نیاز نداریم بلکه یکسری عوامل فنی و هنری و اداری هم در ایجاد یک ارتباط خوب دخیل هستند، در کشور ما مدارسی برای آموزش تماشاگران است که در آنجا می‌آموزند چگونه تماشاگر خوبی باشند و حتی به آنها نقش‌های کوتاه‌مدتی داده می‌شود که روی صحنه بروند البته در این رابطه اطلاع‌رسانی هم نقش مهم دارد و تماشاگر باید اطلاعات خوبی داشته باشد. زمانی ما تصمیم گرفتیم نمایشی از هم‌لنت را بصورت بین‌المللی اجرا کنیم. بدلیل اینکه

□ نمایش شما البته به فرم تعزیه نزدیک بود اما از فرمولهای رایج و مورد استفاده در تعزیه را نداشت، چرا اینطور بود؟

■ ماسمی کرده بودیم از یونانی‌های تعزیه استفاده کنیم و این یونانی‌ها را با تکنولوژی مدرن تئاتر تلفیق کنیم. در کارهای قبلی ام نیز می‌توان تلفیق تکنولوژی تئاتر را با

یونانی‌های اشکال نمایشی تئاتر برای رسیدن به یک زبان جدید دید.

□ در خاتمه نظر تان را راجع به جشنواره هجدهم تئاتر فجر بفرمایید.

■ متأسفانه من بخاطر درگیری ام برای آماده سازی نمایش ییب کبری (س) تا امروز یکی دو کار بیشتر ندیدم و فکرمی کنم کار آقای روح را در کار بسیار خوبی بود.

□ در مجموع راجع به ساختار جشنواره امسال نظری ندارید؟

■ نمی‌شود دقیقاً اظهار نظر کرد، چرا که اگر شما به مجموعه کار بیندیشید یک مشکل دارد و اگر به مسؤولان مراجعه کنید می‌بینید آنها نیز دچار مشکلاتی هستند، بنابراین نمی‌توان بدون در نظر گرفتن مشکلات دوطرف بطور یکجانبه قضاوت کرد. بدون شک مسؤولان مشکلاتی دارند و

برنامه ریزی هم مشکلاتی دارد. در مجموع می‌توان گفت همه جشنواره‌ها پختار مشکلات خاص خود هستند. من خود زمانی دبیر جشنواره بوده‌ام و با مشکلات راه اندازی جشنواره آشنا هستم و دقیقاً می‌دانم آنها با مشکلات زیادی درگیرند.

□ از وقتی که در اختیار ما گذاشتید سپاسگزاریم.

نسل جدید تئاتر در ایران نیازمند کسب تجارب جهانی است

هفتمین روز از همایش دیالوگ در تئاتر روز شنبه با سخنرانی آقای «جورجیو جناری» بازیگر، کارگردان و سرپرست و بنیانگذار فستیوال تئاتر پارما در ایتالیا و با حضور استادان و دانشجویان دانشگاه هنر در سالن آمفی تئاتر دانشگاه برگزار شد.

«جورجیو جناری» متولد سال ۱۹۴۱ میلادی از بنیانگذاران فستیوال تئاتر پارما که از سال ۱۹۷۱ در ایتالیا پایه گذاری شد، بوده و از کارگردانان به نام و پرآوازه تئاتر در این کشور می‌باشد.

وی در سخنرانی خود به بحث تئوریک - عملی گفت و گو و ارتباط میان تماشاجی و صحنه پرداخته و درباره وجود یک تماشاجی شایسته و یک بازیگر هنرمند به بررسی پرداخت.

جناری در ابتدا شرایط یک بازیگر و تماشاجی خوب را عنوان کرده و گفت: یکی از شرایط بازیگری خوب این است که بازیگر به تماشاجی نشان دهد که می‌تواند فی البداهه نقش ایفا کند که اگر این را انجام دهد محبوبیت بسیار کسب می‌کند.

وی در شرط دوم گفت: بازیگر نباید افکار شخصی خودش را به تماشاجی منتقل کند که چنین حالتی را در ایتالیا مرگ تئاتر می‌گویند.

وی سومین شرط و مهمترین جنبه برای ایجاد ارتباط میان تماشاجی و بازیگر را سازماندهی برای اجرای نمایش خوانده و گفت در کشور ایتالیا اکثر شومن‌ها به این مسأله می‌پردازند و برای یک تئاتر تبلیغات می‌کنند بلاکارد نصب می‌کنند و برای افراد بلیت تهیه می‌کنند البته سازماندهی تنها در این کارها خلاصه نمی‌شود بلکه مهمترین بخش آن برنامه ریزی برای صحنه دکورسازی صحنه که به خاطر مرتبط شدن تماشاگر با بازیگر مؤثر هستند. وی حتی نحوه وارد شدن تماشاچیان به سالن را هم مورد تأکید قرار داده و گفت: در تئاتر ما نمونه کوچکی از اجتماع را به مردم نشان می‌دهیم و تمامی مسائل از جمله حضور کارکنان حتی آنهایی که بلیت پاره می‌کنند تأثیر بسزایی در ایجاد ارتباط دارد.

انسان برای خواب خوب دیدن بایستی بستری مناسب داشته باشد کسی که سرپا می‌خوابد حتماً خواب خوب هم نمی‌بیند. بنابراین بازیگر بایستی رویاهای خود را در زمانی واقعی و در بستر و صحنه بی‌خواب به تماشاگر ارائه کند. جناری با بیان این مطلب مثالی از یکی از نمایش‌های خود را آورده و گفت: نمایشی را در دو اجرا یکی در ایتالیا و دیگری در فرانسه بازی کرده اما در فرانسه به دلیل برنامه ریزی‌های خوب و سازماندهی در سطح بالا باعث شد که تماشاچیان فرانسوی راضی‌تر از تماشاچیان ایتالیایی از سالن خارج شوند. وی بار دیگر افزود: برای ایجاد ارتباط بین بازیگر و تماشاجی تنها نیاز به خلاقیت‌های بازیگر یا تماشاجی نیست بلکه دست اندرکاران نقش بسیار

بالایی در ایجاد خلاقیت و ارتباط میان این دو بازی می‌کنند. جناری تأکید کرد که هر کشوری تجربه خاص و شیوه‌های خاص خود را دارد به عنوان مثال در ایتالیا آموزشگاههایی برای آموزش تماشاجی وجود دارد.

و اینکه چگونه یک تماشاجی خوبی باشید را آموزش می‌دهد. وی در عین حال متذکر شد که این تنها یک شیوه است و راههای دیگر جهت اطلاع رسانی به تماشاجی وجود دارد.

وی در پاسخ به سؤال یکی از دانشجویان در خصوص اینکه بازیگر چگونه می‌تواند تماشاجی خسته از کار روزانه و یا تحت تأثیر سریال‌های تلویزیونی را به خود جلب کند گفت: یک بازیگر در طول بازی خود با تماشاگران و اقبال مختلف چه به لحاظ فرهنگی و چه اجتماعی بایستی ارتباط برقرار کند بنابراین بازیگر باید طوری بینندگان را به سوی خود جلب کند که هر فرد از هر قشر احساس کند که تنها شخص او را مخاطب قرار داده است. وی همچنین تأکید کرد که بازیگر آثار متصاعد شده از سوی تماشاجی را با وجودی که او را نمی‌بیند، حس کند و با این توجه کار خود را ابراز نماید.

اما همان در جایی مثل لندن و آن هم برای بورژواها و نویسندگان جنبه وجودی و فلسفی و حتی شکل ظاهری را مورد توجه قرار دادیم چون هملت از لندن بود بنابراین ما این را رعایت کردیم.

وی در جایی دیگر در پاسخ به سؤال یکی از حضار درباره تماس فیزیکی میان بازیگر و تماشاجی گفت: به نظرم تماس فیزیکی موجب قطع ادامه رویا می‌شود و از طرف دیگر حتی باعث قطع واقعیت‌ها هم می‌شود و این خود در نمایش وقفه ایجاد می‌کند. از سوی دیگر تماس فیزیکی با تماشاجی باعث می‌شود که تماشاجی به عنوان وسیله و بخشی از دکور نمایش تلقی گردد.

جناری در پایان در پاسخ به سؤال دیگری درباره تئاتر در ایران گفت: تئاتر در ایران خوب پیشرفت داشته است و به لحاظ سطح فرهنگی نیز از جایگاه خوبی برخوردار می‌باشد. اما در عین حال وی تأکید کرد که تئاتر ایران دو مقطع متفاوت دارد یکی کلاسیک و مردمی و قدیمی و دیگری معاصر و برای نسل جوان گویی نسل سومی بین این دو وجود داشته که سرگردان مانده است. یعنی بین این دو از لحاظ فنون و وقفه بی‌ایجاد شده و بین این دو نسل قدیم و جدید تئاتر نمی‌توان ارتباطی را پیدا کرد.

وی خاطر نشان کرد که اکنون نسل جدید تئاتر در ایران نیاز دارد تا با جوامع دیگر و همه جای دنیا تماس برقرار کند تا تجارب مختلف کسب نماید اما این نسل میانی حالت گمشده‌یی را پیدا کرده است که تماس را با نسل‌ها از دست داده و مفهوم جدید از تماشاگران و مردم از دست رفته است اما اکنون ما متوجه شده‌ایم تماشاچیان ایران قدیم با ایران امروزی بسیار متفاوت هستند.